

77 ¶ Præterea patet id cubū ipsum habere cum transfertur: quod & uniuersa cætera corpora habent. Quare si nihil a loco differat: cur corporibus facere locum oportet præter uniuscuiusq; molem: si moles sit affectuum expers. Nihil enī confert: si tale circa ipsam aliud spacium sit æquale.

¶ Hūc tex. cō. non inueni in translatione hac: sed posui ipsum ex translatione uulgata propter ordinem cōmenti ipsius auerrois.

78 ¶ Amplius oportet manifestum esse quale uacuum sit in his quæ mouentur. Nunc autē nusq; infra mundum. Aer enī aliquid est: non uidetur aut. Neq; aqua: si essent pisces ferri. Tactu enī sit discretio illius quod tangitur.

79 ¶ Ex his igitur patet in ratione rerū uacū separātū non esse.

¶ Capitulum quintum in quo ostendit non esse uacuum corporibus inditum.

Sed sunt qui putant per rarū ac densum patere uacū esse. Nā si nō sit rarum ac densum: neq; fieri potest ut corpora coeant atq; præmātur. Quod si id nō sit: aut motus oīno nō erit aut uniuersum fluctuabit ut inq; Xuthus. Aut in aerē æqualē atq; aquā fieri mutationē semp oportet. Hoc inquā pacto ut si ex aqua poculi unius oriat aer tanta simul aqua ex æquali aere genere: aut necesse est uacuum esse. Alio nāq; modo fieri nequit ut corpora constringantur ac dilatent.

80 ¶ Si igit id inquit esse rarū quod habet multa uacua separata: patet si uacū separatum esse non possit: sicut neq; locus spacū habēs neq; rarū in ratione rerum sic esse.

81 ¶ Si uero nō separabile. Sed tñ in esse qd uacū dicūt: minus qdē est hoc ipossibile. Accidit aut primo qdē: nō oīs motus causam uacū esse sed eius dūtaxat: quo supera loca petunt. Rarū enī leue est. Quapropter & ignē rarū inquit esse. Deinde nō esse uacū motus sic causam: ut in ipso quid moueat. Sed ut utres mouēt id sursum: quod adiunctū est ipsis: ex eo qd sursum ipsi ferunt: sic & uacū sursum mouere. At quonā pacto latio uacui potest uel locus esse. Vacui nāq; uacū id erit ad quod fere:.

82 ¶ Præterea quā causam assignabūt qua graue deorsum fertur. Et insup patet: si quāto rarius qppia magisq; uacū est: tātō cælerius sursum fere: quod uacū sit oīno: sursum id uel cælerime ferri. At forsītā & hoc moueri nō pōt ut enī demonstratū est in uacuo cū cta immobilia: sic eadem ratione uacuum etiam demonstrabitur immobile esse. Cæleritates enim. Comparari non possunt.

83 ¶ At enī cū uacū qdē nō esse dicamus: cætera aut uere sint dubitata: & hæc considerare mus oportet. Nā aut motus nō erit si raritas densitasue nō erit: aut mūdabit cælum: aut aqua ex aere: & aer ex aqua semp oriet æqualis. Patet enī plus aeris ex aqua semp oriri. Necesse est igit si corpa nō præmant atq; densent: aut id qd heret efficiat tādē expulsum: ut ultimū turgeat atq; tumescat. Aut alio in loco æqualis aqua ex aere fiat: ut tota moles æqualis sit uniuersi: aut nihil poenitus moueat. Semp enī cū aliqd mouet id accidet: nisi uersetur. At nō uniuersa uersant: sed sūt & ea quæ recto motu ciētur. Illi igitur ob hæc ipsa uacuum quid dicerent esse.

84 ¶ Nos autem ex hisce quæ iam concessa sunt dicimus materiam unam esse contrariorū caliditatis inquam atq; frigiditatis: & cæterarū naturalū cōtrarietātū: & ex ente poten-